

Věčná

STRAŽ

1474-1
Sazeček Václ.
Lukavec 40
p. Lovosice

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník VI. — Číslo 31

V Zlatci dne 27. července 1951

Cena 3 Kčs

Provést žně dobře a rychle!

Zahajujeme letošní žně, výsledek zodpovědné práce našich pracujících rolníků. Je to úroda celé naší republiky a radujeme se z ní všichni. Pracující lid měst i vesnic, který je hospodářem a pánem v této republice, ví, že je to jeho úroda, že chléb i koláče z ní patří jemu a jedině jemu.

Letošní bohatá úroda je současně školou pro naše rolníky. Rok od roku zvyšujeme výnosy z našich polí, neboť zdokonalujeme výrobu. JZD už ve svých počátcích ukazují převahu nad drahou a nedokonalou malovýrobou. Socialistický průmysl vyrábí stále víc strojených hnojiv a dosud neznámých strojů pro naše zemědělství. Svazek a moc pracujícího lidu měst i venkova umožňuje nejen budování nových a nových závodů po celé republice místo zavírání továren a nezaměstnanosti za kapitalismu, ale investuje také velké částky do přebudování a zdokonalení našeho zemědělství. Dnešní počátky jednotných zemědělských družstev, strojních traktorových stanic, státních statků, agrotechniky a výzkumu jsou jen základními kameny pro velké změny u nás v přírodě, pro velké zavlažovací stavby na Dunaji, Váhu, Moravě, Labi i ostatních řekách, tak jak to vidíme v Sovětském svazu a už i v Maďarsku, Rumunsku a Bulharsku.

Naši rolníci v minulých týdnech s nadšením naslouchali sovětským kolchozním rolníkům a jejich dokladům o bohatých hektarových výnosech, o velkých vymoženostech sovětského zemědělství. Nesmírné zkušenosti a znalosti sovětských kolchozníků ukázaly našim rolníkům, co dává socialismus pracujícímu člověku.

To všechno dokazuje převahu socialistického řádu nad kapitalistickým. Ukazuje, proč potřebuje socialismus mír, proč je náš pracující člověk měst i venkova bojovníkem za mír, proč se raduje náš rolník stejně jako dělník z bohaté úrody.

Za kapitalismu rolník jen těžko prodával bohatou úrodu, sám ukrýval chléb i před vlastním dítětem a dělník měl z toho, co může dát dnes své rodině, na stole jen malou část.

Avšak všechna tato dobrá úroda nám již nestačí. Kupní síla a potřeba našeho pracujícího lidu stoupá, že naše nedokonalá zemědělská malovýroba není schopna stejným tempem zvyšovat výrobu. V roce 1950 vzrostly mzdy a platy oproti roku 1949 o 19%, avšak zemědělská výroba vzrostla jen o 5,3%. Přitom stále se zlepšující úroveň našich rolníků umožňuje, aby si rolníci ponechali pro sebe více potravin než za kapitalistického režimu. A tak čím víc stoupá kupní síla našeho pracujícího lidu, tím více se přesvědčujeme, že dnešní zemědělská výroba už nestačí nasýtit trh. Na volném trhu máme často méně výrobků než si může a chce koupit náš pracující člověk.

A proto jsou letošní žně opravdu žněmi našeho pracujícího lidu, proto máme všichni věnovat největší pozornost tomu, aby žně byly dobře a rychle provedeny a proto mají naši rolníci hledat takové formy výroby, které jim umožní zvýšit jejich výrobu pro budoucí léta.

Letošní žně vyžadují dokonalejší organizaci žníchových prací než v minulých letech. V tomto roce rolníci, strojní stanice, všechny národní výbory, Jednotný svaz rolníků a naše Národní fronta musí věnovat větší pozornost dobrému a rychlému provedení žní než v jiných letech.

Nejisté počasí ztěžuje rychlé provedení žní a výmlatu. Dobrá úroda a často polehlé obilí budou vyžadovat více práce. Počasí zdrželo žně a tak bude méně času na přípravu a provedení podzimních prací. Kromě toho v tomto roce po prvé v našem zemědělství ve 2.460 JZD budou žně, výmlat a úroda společné. To všechno vyžaduje lepší organizaci, větší zodpovědnost a plné využití každé hodiny vhodného počasí.

Proto naši rolníci, JZD, STS, národní výbory, Jednotný svaz rolníků, žňové komise, důvěrníci okresních komisí pro zemědělskou výrobu a výkup, obvodní tajemníci mají být v těchto týdnech vzorem pohotovosti a iniciativy, jak zvládnout i případně nepříznivé počasí, mají projednat o-

Projev ministra zemědělství Julia Duriše při nástupu do žní v JZD Moravský Písek

patření pro případ špatného počasí, pozorně sledovat dozrávání obilí, začít kosit obilí okamžitě i po částech tak, jak obilí dozrává. Zvláštní pozornost třeba věnovat polehlému obilí, aby bylo co nejzodpovědněji pokoseno. V příp. špatného počasí musíme umět denně přizpůsobovat pracovní plán počasí, abychom využili dne i noci, každé chvíle příznivého počasí pro práce. Musíme umět obilí doslovně ukradnout s pole před deštěm, aby výsledek práce rolníků nebyl zničen. Obilí máme co nejrychleji vymlátit, případně svést do stodol nebo složit do stohů a zakrýt. Vymlácené obilí třeba co nejrychleji vysušit.

Zde především naše JZD a STS mají být příkladem, jak nutno za vhodného počasí pracovat ve dne v noci, jak je třeba organizovat dvě směny a pracovní skupiny, aby se kosení, mlácení, podmítka a svážení mohly rozdělit podle toho, které práce je možno provést za světla a které v noci. Zde nutno připomenout veliký náš nedostatek, že v mnohých obcích a JZD obilí po samovazech se neskládá ihned, strniště se hned nepohrabí a tak se nemůže okamžitě vdmítnout.

Podmítka se zdržuje také tím, že v mnohých obcích a JZD si myslí, že všechno dělají STS a že rolníci a družstevníci se svými potahy se nemusí plně zúčastnit žní.

Letošní žně žádají, abychom věnovali zvláštní pozornost osobám, které si nejsou dostatečně vědomy, že splnit výrobní a dodávkový plán, řádně provést výmlat je občanskou povinností. Národní výbory, představenstvo JZD, vedoucí STS, státních statků a všichni zodpovědní hospodáři nesmí dovolit, aby se někdo přiživoval na práci ostatních, aby poškodil úrodu, výsledek společné práce našeho pracujícího lidu. Každý dobrý hospodář ví, že když se jedná o úrodu, pak neplatí osmihodinová pracovní doba, pak pracuje celá rodina, mladí i staří, muž i žena od úsvitu do soumraku. Víme, že potom se zase pracuje méně přes zimu. V mnohých JZD, na státních statcích a strojních

stanicích někteří jednotlivci zapomínají, že v zemědělství jsou sezónní práce, kdy se pracovní doba musí přizpůsobit stavu kultur a počasí. V některých JZD a státních statcích zaplevelená cukrovka nám připomíná, jaké škody by nám způsobilo, kdybychom trpěli takového lajdáctví také při žních.

Bedlivě a denně třeba sledovat především činnost vesnického boháče a odhalit jeho pokusy škodlivě ovlivňovat rychlý a dobrý průběh žní, výmlatu a dodávek. Vesnický boháč se snaží rozvracet především pracovní morálku v obci, v JZD a v traktorových brigádách, aby rozvrátil celé hospodářství. Přitom se snaží tak vystupovat, aby nebyl oddělen od rolníků, neboť pak by byl bezmocným. Proto vystupuje jako dobrý přítel, který chce jen dobře poradit. Jednou radí, aby se pracovalo jen 8 hodin, neboť jsme se prý už dost nadřeli za kapitalismu. Všechno to prý udělají STS, lidé a potahy nemusí pracovat. Jindy poradí vyčkat s prací, je prý mokro. Ví dobře, že v zemědělství se práce nedá odložit na zítra. Boháč dovede i tak poradit, aby rozdělil obec, JZD a pracovní skupiny na dva proti sobě stojící tábory, a tak oslabil jednotu a rozvrátil celou obec a družstvo. Když bylo v roce 1947 velké sucho a špatná úroda, boháči řádili rolníkům stávkovat, aby to bylo ještě horší. Dnes se budou zas pokoušet využít deštivého počasí.

Ano přátelé, nezapomeňme ani na okamžik, že za „přátelskou“ tvář vesnického boháče se skrývá černá duše falešného a záluďného nepřítele našeho pracujícího lidu a republiky. V rukách drží skrytou dýku a když mu už nepomůže přátelská tvář, sáhne i k vraždě.

V minulých dnech v malé vesnici v Babicích na jižní Moravě, terorista vycvičený a poslaný k nám západními kapitalisty zavraždil spolu s místními boháči předsedu, místopředsedu a finančního referenta MNV, poctivého místního učitele a dva pracovní dělníky. Zavraždili je v radě MNV, právě když jednali o přípravě žní a rozpisu dodávek. Tato zločinná vražda ukázala znovu, jak jsou naši vesniční boháči svojí pupeční šňůrou připoutáni na americké kapitalisty, na program války proti vlastnímu domovu, na teroristy vycvičené americkými a starými německými fašistickými odborníky a na od nás vyhnané fabrikanty, statkáře, Zenkly a Letrichy. Naš pracující lid však spolu s naší národní bezpečností okamžitě dopadli všechny zločince. Naš pracující lid měst a vesnic nedovolí rozvracet svoji republiku, poškodit žně a zásobování lidu. Tak jako ve vítězném únoru, tak i při dnešním budování našeho domova náš lid nemilosrdně

ně rozdrtí nepřítele. Vesnický boháč a vykořisťovatel už nebudou vládnout v našich vesnicích.

Proto MNV a ONV podle usnesení naší vlády o žních budou dozírat na to, aby vesniční boháči řádně a přesně plnili své výrobní a dodávkové úkoly a tam, kde je nebezpečí, že vesnický boháč žně řádně neprovede, okamžitě zakročí a zabezpečí žně, výmlat a dodávky. Bude třeba učinit i opatření na ochranu úrody a projednat všechna protipožární opatření. Zvláštní pozornost třeba věnovat v JZD první společné úrodě, ochraně prvního pospolitého vlastnictví, výsledku společné práce našich rolníků.

Uchránit úrodu před špatným počasím vyžaduje zabezpečit i maximální výkon všech strojů STS, JZD, státních statků, jakož i všech strojů v obci. Stejně plně a podle společného plánu využít všechny potahy v obci.

Vysoký výkon stroje vyžaduje především všude rychle ukončit opravy strojů. Místní a okresní národní výbory provedou kontrolu, okamžitě zakročí v těch STS, státních statcích, JZD a obcích, kde stroje nejsou ještě plně opraveny a připraveny ke žním a pomohou technickými silami ukončit opravy. Současně však budou přísně dozírat spolu s vedením STS, aby tyto opravy byly provedeny řádně a stroje nepřestaly pracovat uprostřed žní. Aby znovu poškozené stroje mohly být okamžitě opraveny ve všech STS, mají být v pohotovosti pojezdové opravárny, které spolu s ostatními opravárnami mají přes žně pracovat ve dne v noci na dvě směny. Vysoké a polehlé obilí vyžaduje i opatrnější práci se strojem než jiná léta. Maximální výkon strojů dále žádá co nejvíce použít systému agregátů, aby- chom tak mohli v kratší době provést současně více druhů prací a tak umožnili současně kosit, mlátit, svázet, podmítat, sít strniskové směsky a případně i provést hospodářsko-technickou úpravu polí tam, kde rolníci chtějí přejít ke polečnému osevu.

Národní výbory spolu s STS mají zařadit, aby stroje, jakmile skončí práci v jednom katastru, byly přesunuty tam, kde žně nejsou ještě ukončeny.

MNV a JZD co nejvíce budou pomáhat traktorovým brigádám v obcích, aby mohly úspěšně splnit svůj úkol. Stává se, že traktoristé nemají kde bydlet, nedostanou stravu a ne- najdou výpomoc ke strojům. Taková- to spolupráce potom samozřejmě nepřispěje k rychlému průběhu žní. Současně MNV a JZD mají dozírat, aby traktorové brigády byly stále v poli, aby traktory co nejméně stály, aby vesniční boháči nezasahovali do jejich práce.

Dobře zvládnout všechny tyto úkoly, zvítězit nad počasím a uchránit

úrodu však žádá soustředit hlavní pozornost na dobrou organizaci práce. Staré formy organizace práce dnes už nestačí.

Proto místní a okresní národní výbory spolu s JZD, Jednotnými svazy rolníků a STS mají tak zdokonalit plány žňových prací, aby měly přesný přehled o všech pracovních silách, strojích a potazích v obci i v okrese, aby v případě potřeby mohly lidové orgány podle vládního usnesení o žních mobilisovat rychle všechny síly, staré i mladé, ženy i muže, jako přirozené opatření v případě nouze. Je třeba dobře si uvědomit v každém místním a okresním národním výboru, že základem v každé obci a v každém okrese musí být vždy místní pracovní síly, neboť není možno připustit, aby dělníci ze závodů chodili pomáhat tam, kde místní obyvatelstvo a místní orgány neplní řádně svou povinnost. Právě nepříznivé počasí vyžaduje, aby národní výbory, JZD, Jednotné svazy rolníků a STS organizovaly v každé obci společné žňové práce a výmlat a použily k tomu všechny místní pracovní síly, stroje a potahy.

To vyžaduje, přátelé, v MNV, JZD a STS denně projednávat postup žňových prací, žňové plány připravit a přizpůsobit postupu žní a počasí za účasti a pomoci všech malých a středních rolníků, zkracovat co nejvíce průběh žní, aby bylo dost času na přípravu k podzimním pracím. Proto třeba neustále zesilovat a zdokonalovat organizaci pracovních skupin, zabezpečovat jejich řádný výkon podle norem, přesně zapisovat a účtovat pracovní výkony, považovat metodu soutěžení za velkou školu pro výchovu k nové pracovní morálce a proto nejlepší výsledky třeba denně předkládat jako vzor všem ostatním pracujícím. Nejlepší traktorista v republice s. Remon ze STS Rokycany svým výkonem 865 průměrných hektarů místo plánovaných 66 ha v jarních pracích potvrdil to, o čem nám vyprávěli sovětské kolchozníci a traktoristé, že můžeme dosáhnout u nás mnohem vyšších výkonů strojů, výnosů z půdy a užitečnosti dobytka, když použijeme nových, pokrokovějších metod ve výrobě a v organizaci práce.

Závěrem, přátelé, chci zvlášť zdůraznit, že rychle provést žně a dobře připravit podzimní práce vyžaduje, aby MNV a ONV více jako dosud se věnovaly nejen rozpisu výrobních a dodávkových úkolů, ale aby pomáhaly, řídily a zabezpečovaly řádně a včas provést i žně a podzimní práce. Národní výbory se nesmí nečinně dívat, že v obci žně pokračují pomalu, že v JZD obilí mokne a hnije, neboť práce je špatně organizována, že nepracují všechny stroje STS, že posekané obilí státních statků leží venku

na poli. Tu všude národní výbory mají okamžitě zakročit, poradit a pomoci odstranit těžkosti. Národní výbory jsou místními a okresními orgány vlády lidu, proto ve svém obvodu mají tuto funkci zodpovědně plnit.

Zabezpečit dobré zásobování našeho lidu je však úkolem každého řádného občana tohoto státu. Proto celá Národní fronta, všechny masové organizace a na prvním místě členové a funkcionáři Komunistické strany mají v těchto dnech vyvinout všechno úsilí, aby žně byly rychle provedeny a dodávkové úkoly časné a rychle splněny.

Současně však již při těchto žních si musíme plně uvědomit, že dosavadní výnosy z našich polí už nestačí pro zvýšenou životní úroveň našeho lidu města a venkova. Naši rolníci musí pochopit, že nemůžeme po novu jít a po staru pracovat, že nemůžeme jednou nohou stát na pevných základech dokonalé velkovýroby v průmyslu a druhou nohou na písku drahé a nedokonalé malovýroby v zemědělství.

Proto budovat JZD a zdokonalovat naši zemědělskou výrobu je starostí celého našeho národního hospodářství. Delegace sovětských kolchozníků ukázala našim rolníkům, jak vysoko můžeme zvýšit výnosy našich polí a užitečnost našeho dobytka, když využijeme velkých a drahocenných zkušeností sovětského zemědělství. Letošní úroda v JZD podává už první důkazy, že družstevní velkovýroba přináší bohatší úrodu, více potravin a vyšší výnosy. Proto připravme a tak provedme žňové a podzimní práce v každé obci, JZD, STS, státních statcích, budujme tak naše JZD, aby i naše zemědělství bylo pevným základem našeho národního hospodářství a naše republika pod vedením pres. Kl. Gottwalda byla pevnou oporou míru a socialismu.

K polskému státnímu svátku dne 22. VII.

Polsko slavilo dne 22. VII. svůj státní svátek. Toho dne roku 1944 vyhlásil Polský výbor národního osvobození manifest, ve kterém vyzval všechny Poláky, aby společně se Sovětskou armádou bojovali za vyhnání hitlerovských uchvatitelů, za svobodu a nezávislost Polska. Památný manifest byl vydán v Chelmu, prvním polském městě, které bylo vyrváno z nacistických rukou a stal se programem výstavby nového Polska. Vyslovil nekompromisně spojenectví s SSSR a cestu k socialistické přestavbě země. Proklamoval i skutečnost, která je historická pro všechny Slovany. Je jí posunutí polské a tedy slovanské hranice na lužickou Nisu, na Odru a Balt a tedy velkolepé přetvoření Polska v námořní mocnost značné důležitosti, zejména dosažením významného Štětína. Uskutečnění chelmského manifestu stalo se i velikou věcí naší, neboť obě naše země, opřeny o moc Sovětského svazu a o přímý přístup k světovým mořím, staly se rázem vynikajícím činitelem světové politiky přítomnosti i budoucnosti. Den chelmského manifestu, 22. červenec, stal se státním svátkem nového Polska, svátkem, který v duchu přátelství a lásky pozdravuje všechny náš pracující lid.

Výtah ze zprávy o zasedání Ústředního výboru Komunistické strany Československa

Ve dnech 26. a 27. června 1951 se konalo plenární zasedání Ústředního výboru Komunistické strany Československa.

Jednání zahájil a řídil soudruh Antonín Zápotocký.

O nejbližších úkolech strany v zemědělství referoval soudruh Rudolf Slánský. Ve svém projevu podal přehled o vcelku úspěšném vývoji budování jednotných zemědělských družstev od únorového zasedání ÚV KSČ a ukázal, jak uskutěčňovat dále dva hlavní úkoly: upevňovat stávající družstva; převádět JZD z nižších typů na vyšší a nová družstva zakládat. Další postup závisí na tom, kolik malých a středních zemědělců přesvědčíme a získáme. Nyní je důležité, aby

včas a beze ztrát byly provedeny žně, aby JZD se stala příkladem při provádění žni a abychom všude získali co nejvíce rolníků pro společné žňové práce. Stejně tak je třeba zajistit rychlý výkup, aby první zrno od mlátičky šlo státu.

Projev se dále zabýval otázkami vnitřního upevnění JZD, zlepšení organizace práce a zvyšování výnosů, zdůraznil otázky boje proti záškodnictví vesnických boháčů.

Soudruh Slánský podal zprávu o zásadách reorganizace správy státních statků a strojních stanic, k níž dal popud soudruh Gottwald a která byla schválena předsednictvem strany. Správa bude decentralisována a z hospodářněna, bude zrušeno ústřední ředitelství stát-

ních lesů. Státní statky budou ministertvem zemědělství řízeny prostřednictvím krajských správ a v okresech se stanou samostatně hospodařícími jednotkami. Zvýší se kontrola lidovou správou. Obdobně bude decentralisována správa státních traktorových stanic.

V závěru projevu zdůraznil soudruh Slánský, že velký úkol socialistické výstavby vesnice je možno úspěšně zvládnout jen za té podmínky, že strana bude denně přesvědčovat a získávat nejširší vrstvy pracujících zemědělců pro naši cestu.

Referát soudruha Slánského byl schválen jakožto směrnice pro práci strany v zemědělských otázkách.

Na hlavní cestě agrese

Američtí militaristé již mnoho měsíců provádějí horečnou činnost směřující k vytvoření a upevnění vojenských základů v oblasti Středozemního moře a na Blízkém Východě.

Pro povahu vojensko-politických plánů USA v těchto oblastech je velmi příznačný článek, který v dubnu roku 1951 přinesl časopis „Reporter“, vycházející v Americe. Tento článek je zvláště aktuální v přítomné chvíli, kdy Spojené státy oficiálně žádají, aby Turecko a Řecko byly včleněny do atlantického bloku, kdy izraelský ministerský předseda Ben Hurion byl pozván na návštěvu do Washingtonu, aby si odtud odnesl instrukce, podle nichž by jeho země byla přeměněna v americkou vojenskou základnu, v době, kdy transjordánský král Abdul jednal s ankarskou vládou o nové proamerické kombinaci arabských zemí.

„Pro každou zemi, která vládne na moři i ve vzduchu, zdůraznil uvedený časopis, Středozemní moře je hlavní cestou ke středním oblastem Sovětského svazu.“

V článku se dále v podstatě praví: V únoru američtí a angličtí důstojníci námořního loďstva a letectva vypracovali na Maltě plán, jak by bylo možno

dosáhnout lepší koordinace sil USA a Anglie v oblasti Středozemního moře a na Blízkém Východě. Skoro ve stejné době USA a Francie zahájily jednání o vybudování a rozšíření pěti leteckých základů v Maroku, kterých bylo používáno za války. Výsledkem těchto porad bylo vypracování programu rychlé stavby leteckých a námořních základů v oblasti od Gibraltaru až do Perského zálivu. Budou rozšířena letiště a v Maroku, Tripolisu, Egyptě, na Cypru, v Transjordánii, Iraku a Iranu mají být zřízeny podzemní nádrže pro benzin. Také budou vybudovány meteorologické stanice a vytvořeny podmínky pro to, aby těžká americká letadla mohla létat ze všech základů rozložených při Středozemním moři od západu na východ do vzdálenosti více než 2000 mil.

Časopis dále uvedl, že USA mají ještě další strategické plány, o kterých se otevřeně nemluví. Osoby, jimž byl svěřen úkol vypracovat americké vojenské plány, neustále hledají možnosti, jak využít v případě nutnosti leteckých a námořních sil proti Sovětskému svazu. Hlavní pozornost amerických odborníků se upíná k Středozemnímu moři. Tento

dlouhý a nepravidelný koridor vede takřka až k samému prahu Sovětského svazu. Mateřské lodě o velké rychlosti budou brázdit Středozemní moře a z nich budou vysílány proti taktickým objektům rychlé stíhačky a bombardéry, které budou provádět své akce s nevelké výše. Současně budou provádět akce stíhačky a útočná letadla vyletující z velkého množství základů, jež jsou roztroušeny na ostrovech a poloostrovech celé středomořské oblasti. Bombardéry středního akčního radiu, startující z dobře chráněných základů, budou provádět své lety na severovýchod, aby zasadily ránu strategickým objektům v evropské části Ruska a v životně důležité oblasti, rozkládající se bezprostředně za uralskými hřebeny. Podle těchto plánů řecká a turecká letiště by mohla být dobrými základnami pro stíhačky provádějící bombardéry a pro všechny útočné operace.

Ve světle těchto faktů žádnému člověku se zdravým úsudkem není těžko pochopit, že právě atlantický pakt a nepřetržitě rozšiřovaný systém amerických vojenských základů jsou hlavní příčinou nynějšího mezinárodního napětí.

Rozšiřování amerických vojenských základů

Telegraf a rozhlas přináší stále nové zprávy dokazující, že Američané neustále rozšiřují své vojenské základny. Tak egyptský časopis „Al mokattam“ sdělil, že na Sinajský poloostrov přijela nedávno egyptská vojenská misie, aby vybrala vhodná místa pro stavbu letišť pro americké vojenské síly. Týž list před tím přinesl informaci, že USA naléhají na Egypt, aby za „pomoc“ kterou mu poskytly podle 4. bodu Trumanova programu, přenechal jim vojenské základny.

Rakouský časopis „Der Abend“ přinesl pod příznačným nadpisem „Západní Rakousko oficiálně včleněno do vojenského bloku USA“ zprávu, podle níž jižní Rakousko spolu s Itálií tvoří jižní křídlo vojenských sil atlantického bloku. Ve zprá-

vě se dále uvádí, že bylo po prvé oficiálně oznámeno, že západní okupační pásma Rakouska se mají stát předmostím útočných vojenských sil atlantického paktu v jejich agresi proti SSSR a zemím lidové demokracie.

Norský tisk přinesl informace, že generál Eisenhower za svého pobytu v Norsku v květnu t. r. požádal norskou vládu, aby podstatně zlepšila zařízení přístavů, aby jich bylo možno používat jako amerických námořních základů. Hlavně měly být rozšířeny přístavy Narvik, Vadsø, Tromsø a přístavy na Lofotských ostrovech. Norská vláda učinila zmínku o finančních potížích, s nimiž je spojeno uskutečňování zmíněného Eisenhowerova přání a o silném odporu norského lidu

proti militarizaci Norska a proti jeho podrobení americkým imperialistům. Dostalo se jí vyrozumění, že k financování zlepšování a rozšiřování přístavů bude nutno ustavit skupinu norských a amerických odborníků. Pokud jde o odpor norského lidu proti militarizaci, Eisenhower doporučoval, aby norské propagační orgány v těsné spolupráci s americkým velvyslanectvím v Oslo zahájily energickou kampaň mezi norským obyvatelstvem.

Uvedená fakta jasně ukazují, proč západní mocnosti přerušily pařížské porady a proč odmítly jednat o amerických vojenských základnách a atlantickém paktu.

Podle čas. „Novoje Vremja“

Anglo-iránská naftová společnost

Vznik anglického naftového monopolu v Iranu se datuje z období boje velkých kapitalistických mocností za rozdělení světa. Byla to imperialistická Anglie, která si tehdy dělala nárok na vládu nad Iranem v průběhu XVIII. a XIX. století vnutila Iranu řadu nerovnoprávných, otrokářských smluv a vybudovala si v Iranu silné politické a finanční posíce.

V květnu roku 1901 Anglie donucuje perského šacha, aby přenechal Australanu D'Arcy naftovou koncesi na celém území Iranu s výjimkou pěti severních provincií. Dohoda o koncesi, znějící na šedesát let, stanovila, že společnost bude platit Iranu 16% čistého zisku. při založení první těžební společnosti (First Exploitation) a Bachtiařské naftové společnosti (Bachtiař Oil Company) D'Arcy, aby si ještě pevněji získal Iran, dává šachovi akcie v částce 20.000 liber sterlingů. Kromě toho získává bachtiařské chany tím, že jim přenechává jistou část zisků „Bachtiař Oil Company“.

V dubnu roku 1909 tyto společnosti byly sloučeny v jednu společnost nazvanou „Anglo-perská naftová společnost“, která roku 1935 byla přejmenována na Anglo-iránskou naftovou společnost.

Nová etapa ve vývoji naftové společnosti počíná v období zostřených rozporů mezi velmocemi před první světovou válkou. Anglická válka, chystající se na válku s Německem, přechází ve svém námořním loďstvu k používání nafty místo uhlí. Na návrh W. Churchilla anglická vláda získává roku 1914 52,5% všech akcií Anglo-perské společnosti. Kapitál společnosti byl zvýšen ze 2 milionů liber na čtyři miliony liber sterlingů. Anglická vláda pak nabývá práva kontrolovat činnost společnosti.

Anglická vláda zavádí a důsledně používá pravidla nedopustit na vedoucí místa společnosti osoby jiné národnosti než anglické. V ředitelství společnosti působí vždy aspoň dva zástupci anglické admirality.

Tak byl vytvořen v epoše imperialismu největší naftový monopol, v němž se proplétají zájmy finančního kapitálu a anglické vlády.

Velká Říjnová socialistická revoluce podkopala postavení imperialistů v koloniích a závislých zemích. Také Iránský národ zahájil boj za své národní osvobození a za likvidaci Anglo-perské naftové společnosti a ostatních anglických koncesí. Pod tlakem veřejného mínění iránská vláda roku 1918 vystoupila s otázkou likvidace všech anglických koncesí v Iranu. V odpověď na to byl v Iranu proveden zvenčí řízený „převrat“ a byly vytvořeny vlády, které byly více nakloněny imperialistům.

Boj mezi zahraničními imperialisty v Iranu se silně zostřil v období světové hospodářské krise v letech 1929—1933. Anglo-iránská naftová společnost, aby si udržela své vysoké zisky, snížila podíl zisku vyplácený iránské vládě z 1 milionu 300 tisíc liber sterlingů na 307.000 liber sterlingů, ačkoli těžba nafty nebyla vůbec snížena. Společnost se snažila přimět iránskou vládu k uzavření nové dokody o koncesi na těžbu nafty.

Iránská vláda však odmítla spokojit se sníženým podílem na zisku společnosti a v listopadu roku 1932 oficiálně vypověděla dohodu o koncesi. Angličtí imperialisté nato použili nátlaku všeho druhu na iránskou vládu. Nemohli se smířit s tím, že by přišli o obrovské zisky, které jim přinášela těžba nafty v Iranu.

Těžba nafty v Iranu je velmi výnosná zvláště proto, že pracovní síly jsou neobyčejně laciné a že naftové zdroje jsou poměrně v nevelké hloubce.

V pozdějších letech anglická vláda předložila otázku naftových koncesí v Iranu Společnosti národů, která doporučila uzavření nové dohody. Ta byla skutečně sjednána v dubnu roku 1933 a zněla na šedesát let. Iránský parlament ji schválil v květnu roku 1933. Touto dohodou se společnost zavázala

vyplácet iránské vládě každoročně poplatek za koncesi ve výši 4 šilingů za každou vytěženou a prodanou tunu nafty a 20% zisku po vyplácení pětiprocentní dividendy akcionářům. Území, na které se vztahuje koncese, je větší než území celé Anglie.

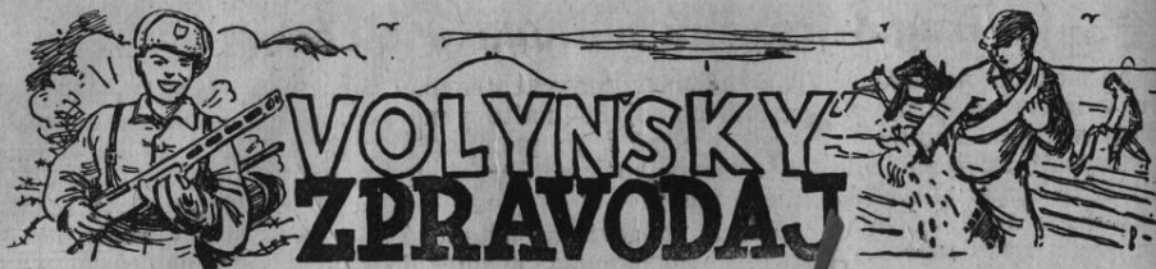
Koncem roku 1947 iránská vláda žádala, aby dohoda z roku 1933 byla revidována. Po dlouhém jednání 17. července 1949 byla podepsána „dodatková dohoda“, kterou se jen o málo zvyšoval poplatek společnosti za koncesi. Tuto dodatkovou dohodu iránský medžlis neratifikoval. Anglo-iránská společnost svou těžbu zvýšila zejména v posledních šesti letech, kdy z Iranu vyvezla 142 milionů tun nafty. V roce 1950 čistý zisk společnosti činil 22 milionů liber sterlingů proti 9,5 milionů liber v roce 1946.

V roce 1946 společnost již zaměstnávala celkem 70.000 osob. Ma nejen 300 těžných věží, ale i vlastní rafinerie (největší z nich je v Abadanu), cisternové loďstvo, letiště, letadla, železnice a vlastní policii, je v pravém slova smyslu státem ve státní.

Dělníci anglo-iránské společnosti žijí v podmínkách hospodářské a politické bezprávnosti. Pracovní doba iránských naftových pracovníků je dvakrát delší než doba anglických zaměstnanců. Iránští dělníci nesmějí navštěvovat kluby a kina navštěvovaná Angličany. Většina iránských dělníků žije ve špinavých hliněných chatrčích, jeskyních a jámách. V podnicích společnosti neexistují vůbec žádná ochrana práce a bezpečnostní technická opatření.

V březnu roku 1951 medžilis schválil rozhodnutí iránské vlády o znárodnění Anglo-iránské naftové společnosti. Vzápětí se rozvinul ostrý boj o provedení tohoto rozhodnutí. Anglo-američtí imperialisté totiž podnikají vše možné, aby udrželi své posíce v Iranu.

Podle čas. „Izvestija“

FOND PRO VYBUDOVÁNÍ POMNÍKU OBĚTEM ČESKÉHO MALÍNA

Odbočka Svazu Čechů z Volyně v Mohelnici zaslala na Fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žatci 800 Kčs. Tu to částku věnovali krajané z obcí Starý Maletín a Podolí: Josef Květ, Starý Maletín, 100, Kēs Anna Šumová 50, Vlad. Vojtíšek, 50, Tábořský 50, Anast. Paul 50, Emilie Machová, 25, Věra Fořtová 25, Leopold Křesina 50, Josef Mojdl, Podolí, 200, Jaroslav Mach, 50, Josef Rampas 50, Vlad. Pavelka 50, František Mojdl 50.

Děkujeme srdečně všem štědrým dárcům.

Na fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žatci přispěli svými dary tito krajané:

Hybrant Vlad., Opatov, 100 Kčs, Rovný Václav, Opatov, 100 Kčs, Čapek Adolf, Opatov, 200 Kčs, Svoboda Vladimír, Opatov, 100 Kčs, Flengr Miroslav, Nebočady 100 Kčs, Holeček Jan, Třeskoniče, 300 Kčs, Dufková Raja, Jenišovice, 100 Kčs, Jelinek Josef, Krnov, 60 Kčs, Lešák Josef, Bitozaves, 500 Kčs, Kazda Josef, Radičevy, 300 Kčs, Šebek Václav, Radičevy, 200 Kčs, Doležalová Olga, Liběšovice, 100 Kčs, Miller Václav a Tamchinová Antonie, Jesenice u Podb., 400 Kčs, Douda Václav, Křínov, 100 Kčs, Pravoslavná náboženská obec v Uničově 950 Kčs, Šimáčeková Ludmila, Bělá n. Radb. 100 Kčs, Postlová Tamara, Velké Hleďsebe, 100 Kčs, Kněžáček František, Malešovice, 50 Kčs.

Všem dárcům vzdáváme srdečný dík.

Na pohřbu br. Jana Vaňouse z Raspenavy u Frýdlantu bylo vybráno na smutečním staročeském obědě 1.600 Kčs na stavbu pomníku obětem Českého Malína v Žatci. — Vyslovujeme všem dárcům srdečný dík a pozůstalým hlubokou soustrast.

Na křtinách u br. Antonína Kellera ve Vsi, okr. Frýdlant v Č., bylo vybráno z podnětu Josefa Kellera z Hradiště a Jaroslava

Korába ze Vsi 940 Kčs, kterážto částka byla rozdělena rovným dílem na sociální fond a fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žatci.

Všem dárcům srdečně děkujeme.

Na schůzi odbočky Svazu Čechů z Volyně v Praze byla provedena sbírka na Fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žatci na kterou svými dary přispěli:

Ing. M. Malák 200 Kčs, MUDr. V. Krámský 200, por. B. Malák 200, por. L. Kozáková 200, L. Kušnerová 100, J. Rudý 100, J. Macek 200, V. Martínková 100, V. Trmínková 100, M. Dostálová 100, V. Králíček 100, Ing. Holubovský 200, J. Havlíček 200, R. Luňáček 100, Ing. Kozák 200, V. Hraj 100, A. Vlk 50, J. Mec 50.

Všem dárcům vyjadřujeme srdečný dík.

Na křtinách u br. Josefa Nepovína v Jaroslavicích dne 10. 6. t. r. byla provedena sbírka z podnětu br. Jaroslava Srba a Jana Kužela na Fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žatci, která vynesla 1.200 Kčs.

Děkujeme iniciátorům sbírky a všem štědrým dárcům a novokřtěnci přejeme hodně zdraví k radosti rodičů.

Br. Vladimír Procházka provedl v obci Velichov na Žatecku sbírku na Fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žatci, která vynesla 1.570 Kčs. Na sbírku přispěli:

Vladimír Procházka 150 Kčs, Karel Šulitka 100, Pavel Šulitka 100, Vladimír Pavlovský 100, Jan Dušek čp. 10 - 100, Jan Dušek, čp. 1 - 150, Vladimír Dušek 50, Antonín Průša 200, Václav Zárybnický 200, Antonín Jelinek 150, Marie Šulitková 20, Jaroslav Pospíšil 100, Josef Pospíšil 100, Josef Ja-keš 50.

Všem dárcům i organizátoru sbírky srdečně děkujeme.

Na fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žatci přispěli dále svými dary tito krajané:

Alexandr Lešák, Valov, 200 Kčs, Bohumil Struček, Studánka 100, Petr Tylichtr, Konojedy 100, Alexandr Pařízek, Praha, 100, Antonín Řach, Krnov, 100, Josef Linhart, Dětrichov, 100, Václav Říha, Blážíl, 300, npor. Antonín Kačírek, Týn n. Vlt., 100, Josef Stehlík, Senov, 300, Míla Mellanová, Praha, 100, Václav Vokráčka, Maškovice, 100 Kčs.

Všem štědrým dárcům vzdáváme srdečný dík.

Na svatbě Lídy Pokorné s Václavem Troníčkem, konané 14. 7. 1951 v Chomutově, bylo vybráno z podnětu nevěstina děda Václava Maděry a Karla Roška 1.080 Kčs na fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žatci.

Srdečně děkujeme všem dárcům a iniciátorům sbírky a novomanželům přejeme na společné cestě životem vše nejlepší.

Budujeme sociální fond

Na svatbě sl. Mařenky Bačovské ze Sl. Rudoltic s p. Janem Čechem z Hlubočan, okr. Vyškov, konané dne 2. 6. 1951 ve Sl. Rudolticích, bylo vybráno z podnětu družby Václava Šťastného z Brumovic a Josefa Havlíčka z Osoblavy 2.090 Kčs na sociální fond.

Přejeme novomanželům hodně radosti a štěstí na společné cestě životem a štědrým dárcům vyslovujeme srdečný dík.

Na křtinách u p. Václava Ráže v Čachovicích, okr. Kadaň, bylo vybráno na podnět M. Kačera 700 Kčs na sociální fond.

Děkujeme všem dárcům a přejeme novorozenci vše nejlepší.

Vladimír Vaněk, Nový Mstíšov, věnoval na sociální fond SČZV 100 Kčs.

Srdečně děkujeme!

Krajan Josef Vanický z Jadrné věnoval na účely sociálního fondu SČZV 300,— Kčs.

Srdečně děkujeme.

Popisy českých osad na Volyni — Ozerany České

Anna Honzátková

Asi 23 km jižně od města Lucka v malebné dolině, ohraničené lesními masivy, rozkládá se malá česká vesnička. Nízké přízemní, ale pěkně stavěné domečky, tuší se k sobě svorně a přátelsky, jako by chtěly vyprávět o úsilovné práci a odříkání jejich obyvatelů, o štěstí a naději, kterou oni žili. A rozsáhlé lesy šumí, jako by vzpomínaly starých, zašlých časů. Vždyť někteří z nich jsou starší sta let! Tito velcí, kteří pamatují zrod a vznik vesničky, vyprávějí. Poslechněme si je.

Ještě na začátku druhé poloviny minulého století nebylo zde žádné vesničky, ba ani samoty. Vše pokrývaly jen husté, staré lesy s hlubokými močály, jezírky a se spoustou zvěře v nich. Říkávalo se těm místům „Styčaj“, snad proto, že v oněch lesích se shlukovaly smečky vlků a nezdávka docházela k přepadení chodců — místních usedlíků.

Tentokrát se v těchto krajích objevují první průkopníci — první Češi, nesoucí s sebou většinou jen dvě ruce, chuť k práci a naději na větší kousek chleba.

Byli to: Sedláček Karel, Šotola Jan, Toman Martin, Zahradníček Jan, Dragoun Josef, Gulč, Pospíšil, Menzl, Chromý, Havránek, Grejcar a Kučera.

Všichni tito krajané si v roce 1878 pronajali od ruského hraběte Bělajeva půdu. Podmínkou bylo, že během nájmu, který byl uzavřen na 12 let, Češi vykácejí les a přemění jej v ornou půdu. A tak si naši předkové kopou zemljanky kolem starého „poplužního“ dvoru Stryčaje a začíná dřina na „korčunkách“. Les ustupoval pomalu, vody bylo sice dostatek, ale hodila se jen k praní prádla a k pití dobytku. Pitná voda se dovážela z ukrajinské obce Radomyšle, vzdálené 3 km. Stavěti domky na těch 12 let se nevyplácelo, proto také Sedláček a Chromý měli dřevěné domky, ostatní bydlili v zemljankách. Na stavby vlastně ani nezbyval čas, vždyť v létě byla spousta práce s kácením lesa, s chudíčkou sklizní a tak se stavby odkládaly z roku na rok.

Po osmi letech hrabě Bělajev se rozhodl půdu prodat. Karel Kopecký, který se před tím přičlenil k Sedláčkovům a pracoval ve dvoře jako „faktor“ zakládá spolek pro koupi. Přicházejí noví usedlíci: Nohejl, Vachek, Valoušek, Holý, Horák, Čurda, Mach, Vorel, Novák, Polívka, Repík, Kolinský a

Tomšovský. Pomocí půjčky, kterou jim poskytla varšavská oběčka moskevské chrestijanské banky, kupují usedlíci 316 desatin půdy. Platilo se 10 rublů za morg. Na jednoho usedlíka bylo však možno koupit jen 10 morgů a tak mnozí z nich zakupují zem i na své dospělé syny. Tak na př. Dragoun, který měl 5 synů, zakoupil 60 morgů, Šotola se 4 syny 50 morgů a pod. Koupě pozemků však byla vázána i na jiné podmínky. Bylo nutno přijímat pravoslavi a kolonisté volky - nevolky, ať byli vyznání římsko-katolického nebo evangelického, museli přestoupit.

Svou vesnici pojmenovali Ozerany — od množství jezer v lesích. V ruštině neb ukrajinštině je jezero — ozero. Později se muselo psát Ozerany - české na rozdíl od sousední vesnice, která se jmenovala Ozerany - polské.

Země volynská byla úrodná, zvlášť po vykáceném lese a Češi se svými hospodářskými zkušenostmi a svou pilí a šetrností dopracovávají se v brzkou velkých úspěchů. Stavějí se domky, vysazují ovocné zahrady a u každého domku i květinová zahrada se objevuje.

Zvláštní péči udílejí chmelařství. První pěstitelé chmele byli Kopecký a Sedláček. Chmel vyžadoval hodně práce, ale vynášel. Proto ho začíná vysazovat téměř každý občan. Největší cenu měl kolem roku 1910—1911; pud (16 kg) suchého chmelu platil se 40 rublů (ve zlatě). Později však přišly doby (zvlášť za polské vlády), že se pěstování nevyplácelo, poněvadž stál pud 3 ruble a ještě ho nikdo nechťel. Tenkrát hodně chmelnic bylo zlikvidováno.

Kupovali chmel nejvíce Židé. V okrese Lucka přejímal ho od ozeranských majitel českého pivovaru v Lucku Zeman.

Česání chmele v obci mělo vždy velký význam. Česalo se na chmelnicích, aneb se štoky odvážely navečer domů a česalo se dlouho do noci. Takové večery měly své zvláštní kouzlo. Sešli se sousedé, děti i staří, vyprávělo se, zpívalo a pod. K pracím na chmelnicích (při česání) jednali Ukrajince ze sousedních vesnic, kteří rádi chodili k Čechům na výdělek.

Také dlouhé podzimní večery byly vyplněny prací. Dralo se peří. K tomu účelu scházely se sousedky a jejich dcerky. Bylo při tom dost zpěvu, hoši hráli na harmo-

niku, stařečkové pletli košíky, ošatky, košťata a pod. Někdy někdo předčítal z nějaké knihy. Četly se knihy od Němcové, Jiráska, Březiny, Erbeny, Havlíčka, Vrchlického a jiné. Po ukončení draní v jedné chalupě, přecházelo se do druhé. Byl to tradiční oblíbený zvyk Volynských.

Před válkou odebírali krajané časopis „Čechoslovan“ vydávaný v Kijevě, pak „Hlas Volyně“, vedený redaktorem Perným z Kvasilova.

Po válce skoro každý hospodář předplácel „Krajaňské listy“ od Josefa Foitíka, který byl odchovancem Perného. Také četli „Milotický hospodář“, „List paní a dívek“ a školní děti odebíraly „Mladý svět“ z ČSR.

Polské noviny se nečetly. Příčinou toho bylo politické zahrocení beckovského Polska proti ČSR. Kulturní úroveň Čechů se velice zvýšila.

V r. 1898 byl založen vesnický hřbitov a první v jeho půdu byla uložena k věčnému spánku Anna Sedláčková.

Když byli přistěhovanci zajištěni existenčně, shledávali, že nutně potřebují, aby se jejich děti pravidelně učily. Školu neměli, učitelů kvalifikovaných také nebylo. Vyučovalo se „po domech“ u každého občana týden. Učil obyčejně nejsestělejší občan vesnice. Kde učil, tam se i stravoval. Byly s tím různé potíže. Později byla škola u některého občana, zpravidla u toho, který měl největší místnost. Tak nejdříve byla u Vorlí, pak u Jeníka Šotoly a u Karla Sedláčka. Stěhování školy bylo velmi snadné. Jeden žák vzal tabuli na hlavu, ostatní nějakou tu domácí lavici a to bylo vše.

Učilo se rusky. Učil Májovský, národností Polák. Po něm přišel Holub, pak Šenderovský, který potom učil také v nově vystavěné škole.

Škola stavěla celá obec vlastním nákladem i prací. V r. 1912 byla odevzdána svému účelu. Byla to pěkná budova z červených cihel, krytá plechem. Učitel tam měl také byt.

Před první světovou válkou Ozerany měly ve svém středu koloniální obchod; vedl ho Josef Dragoun. K němu za společníka přistoupil František Grygar, který potom obchod převzal. Také tu byla kovářská dílna a dva obuvníci.

Pokračování

Blahopřání

Dne 18. a 22. července t. r. dožili se naši drazí rodiče, dědeček a babička Augustin a Aloisie Čapkoví, t. č. Opatov v Čechách, z Luthardy na Volyni poženého věku 57 a 51 let. Do dalšího života hodně radosti, zdraví a štěstí přejí

dcera, zef, vnuci Vlastička, Toníček a Liduška

Dne 26. července t. r. dožili se naši drazí rodiče, dědeček a babička Václav a Anastasie Maříkovi, t. č. Dl. Ves u Havlíčkova Brodu, z Libánovky na Volyni pokročilého věku 62 a 57 let. Hodně radosti, zdraví a spokojenosti do dalších mnoha let přejí

syn, snacha, vnuci Vlastička, Toníček a Liduška

Prodám zánovní šicí stroj, dobrá kvalita. Hlaste se na adresu: František Bosák, Zatec, Malinská 2107

Koupím gramofonové desky, vydané před válkou nebo i později pod společnými jmény: B. Ondráček a J. Kadlec: „Světě, světě“, pochod, „Skřivani“, valčík, „Jarek hájem“, valčík, Květenná, polka. Desky mohou být i opotřebované. Hradím jako za nové i poštovné.

Josef Kadlec, Brumovice 28 ve Slezsku

Tiskový fond

Na svatbě sl. Mařenky Řepkové a p. Jaroslava Pokrupy konané ve Vlčkovcích, okr. Dvůr Králové n. L. dne 25. 3. 1951, byla provedena z podnětu br. Jaroslava Makeše sbírka na tiskový fond, která vynesla 2.470 Kčs.

Upřímně děkujeme všem štedrým dárcům a rovněž iniciátoru této sbírky. Mladým novomanželům přejeme v jejich společném životě mnoho úspěchů a radosti.

Příští číslo „Věrné stráže“ vyjde z technických důvodů 24. srpna t. r.

Prosíme předplatitele a čtenáře, aby do té doby neurgovali zasílání časopisu.

S hlubokou bolestí vzpomínáme sedmého výročí tragické smrti našeho jediného syna Vladimíra Beneše, nar. r. 1931 v Kvasilově na Volyni. Zemřel 6. srpna 1944 následkem těžkého zranění od výbuchu granátu.

Spí sladce v daleké zemi na tichém hřbitůvku v rodné obci. Čas ani vzdálenost od místa Tvého věčného odpočinku nemůže zmírnit naši velikou trvalou bolest, kterou zavinila válka. Byl jsi naší jedinou radostí a nadějí. Pro Tebe a pro Tvé štěstí jsme chtěli žít a pracovat. Tvrdý a nelítostný osud Tě však z našeho středu vyrval. Zachováme Ti proto alespoň stálou vzpomínku.

Rodiče

Dne 30. června t. r. uplynulo 10 let od tragické smrti Věrušky Komsové. Zahynula v mladistvém věku 13 let.

Spíš v daleké zemi, ale naše vzpomínky vždycky zalétají na tvůj opuštěný hrob.

Kdož jste ji znali, věnujte ji s námi tichou vzpomínku.

Alexandr a Libuše Šmidtovi

Dne 3. srpna t. r. dožívá se naše drahá babička a prababička Antonie Čapková z Luthardy na Volyni poženého věku 80 let. Kéž Vás Bůh doprovází ještě dlouhá léta a ve zdraví a síle zachová mezi námi!

Vnuci Václav a Antonie Maříkovi, právnucci Vlastička, Toníček a Liduška

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Vedoucí redaktor Jaroslav Chudoba. Redakce a administrace: Zatec, nám. Velké říjnové revoluce 155, telefon 550. Tisknou Krušnohorské tiskárny, národní podnik, závod Chomutov, telefon 13. Dohlédací poštovní úřad Zatec. Předplatné na rok 1951 je 150 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 728301, Okresní spořitelna a záložna Zatec a Svaz Čechů z Volyně č. 10268